

24 май в Микулчице

Текст: Сирма Зидаро-Коунова, снимки: Валя Раулич, Райчо Велев

Българи, руснаци, украинци и чехи се събраха да почетат делото на светите братя Кирил и Методий край Микулчице, Южна Моравия, където е бил западният книжовен център на славяните. Тържеството беше организирано от Българското културно-просветно сдружение в Бърно в сътрудничество с Българските културни клубове в Острава и в Млада Болеслав.

Вече много години на Деня на българската култура и славянската писменост ние, българите от Острава и Моравсколезкия регион, празнуваме 24 май в Южна Моравия. Там, в Микулчице, се намира предполагаемият гроб на Методий – един от равноапостолите и „покровителите на Европа“, архиепископ на Великоморавия.

С чувство на гордост, стъпили на свещената земя, по която са крачели двамата свети братя, и която, може би, скрива гроба на Методий, ние слушахме тържествената литургия, отслужена от главата на Православната църква в Чехия и Словакия митрополит Крищов, от Пловдивския митрополит Николай и висши духовници от Светия Синод.

На тържеството присъстваха специални гости от България – председателят на Народното събрание Георги Пирински, придружен от български депутати, представители на Агенцията за българите в чужбина, както и извънредния и пълномощен посланик на Република България в Чехия Здравко Попов, пълномощен министър Маргарита Ганева и завеждащ

консулска служба Данчо Мичев. След приветствията, поднасянето на венци и разглеждането на новата и изключително интересна експозиция на музея в Микулчице, имахме удоволствието да се насладим на темпераментното изпълнение на двата български фолклорни състава от Бърно – „Китка“ и „Пирин“. И ми стана наистина драго на душата, когато на общото хоро се хванаха заедно всички танцьори. Защото наистина „Съединението прави силата“, а в съединението и в добрата воля се крие успехът на българската общност в Чехия.

МЕТОДИЙ ЗАСЛУЖАВА ЕДИН ДОСТОЕН ПАМЕТНИК

Стоях пред скромната плоча на скромния през целия си живот монах Методий и си мислех: „Боже, ние тук сме шепа българи, говорещи на един език и изповядващи една вяра, а понякога не можем да се договорим. Не заслужава ли Методий един достоен паметник, едно свещено място, подобно на гроба на Кирил в базиликата „Сан Клементе“ в Рим?

Свято място, което да превърне Микулчице в едно от българските свети места, където за духовно укрепване на българския, на славянския дух... Не искам да омаловажа значението на поставената от чехите паметна плоча. Но все пак би било чудесно, ако се намерят средства за построяването на паметник на Методий с помощта на дарители-родолюбци, на спонсори от България и Чехия. Убедена съм, че осъществяването на това благородно начинание ще допринесе както за укрепването на българо-чешките връзки, така и утвърждаването на пресветото дело на Кирил и Методий в Моравия.

Христос Воскресе!

Текст и снимки: Сирма Зидаро-Коунова

Воистина воскресе! Така се поздравиха в края на април членовете на Българския културен клуб в Острава, събрали се да отпразнуват заедно своя православен Великден. Освен традиционния козунак, пъстрите яйчица и неизменното българско червено вино, този път имаше и една чудесна изненада за общата великденска трапеза – две печени агнета и точена бира, които бяха великденски подарък за всички присъстващи от г-н Йордан Йорданов. Чудесно бе, че присъстваха и много млади хора.

С великденски молебен за здраве и късмет ни благослови нашият български свещеник – отец Николай. Днес сякаш сме се отдалечили

от истинската вяра, от църквата, тези истински крепители на бъл-

гарския народ, които да му помогнат да преодолее неимоверните страдания по време на робствата. Като че ли вече не вярваме на чудеса, въпреки че Христос е живо доказателство, че властта на смъртта не е абсолютна. И че след смъртта си човек може да остане безсмъртен. Не са ли Левски и Ботев безсмъртни? В съзнанието ни, в душите и сърцата ни. Възкресението е сърцевината на християнската идея. И тя остава неизчерпаема и вечна. А колкото до чудесата – аз вярвам в чудесата на живота.

И така, Христос възкресен! На всички, които носят Божието царство и своята вяра, дълбоко в себе си.